

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****LEYLA YÜCEL BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2017/31861
Karar Tarihi : 21/4/2021

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Hicabi DURSUN
Recai AKYEL
Selahaddin MENTEŞ
İrfan FİDAN
Raportör : Olcay ÖZCAN
Başvurucu : Leyla YÜCEL
Vekili : Av. Kemal ÇELEBİ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, babasından dolayı bağlanan ölüm aylığının eşinden dolayı da ölüm aylığı aldığı gerekçesiyle ödenmeye başlandığı tarihten itibaren geçerli olacak şekilde iptal edilmesi ve geriye dönük borçlandırma işlemi yapılması nedeniyle mülkiyet bakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 7/8/2017 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:
8. Başvurucu 28/8/1948 doğumlu olup Elâzığ'da ikamet etmektedir.

A. Uyuşmazlığın Arka Planı

9. Başvurucunun babası M.B. 15/10/1995 tarihinde vefat etmiştir. Başvurucunun annesi Z.B. 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu kapsamında eşinden dolayı ölüm aylığı almaya başlamıştır.

10. Başvurucunun eşi A.Y. 4/11/2007 tarihinde vefat etmiştir. Başvurucuya eşinden dolayı 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu kapsamında 20/11/2007 tarihinde ölüm aylığı bağlanmıştır.

11. Başvurucunun annesi Z.B.nin 30/11/2009 tarihinde ölümü üzerine başvuru, babasından dolayı da ölüm aylığı bağlanması talebiyle 23/12/2009 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumuna (SGK) başvurmuştur. Başvurucuya 1/1/2010 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere 1479 sayılı Kanun hükümleri kapsamında eşinden aldığı ölüm aylığı yanında babasından dolayı da ölüm aylığı bağlanmıştır.

12. SGK 17/4/2014 tarihinde başvurucunun babasından dolayı almakta olduğu ölüm aylığının hatalı olarak bağlandığı gerekçesiyle aylık bağlanmasına ilişkin işlemi iptal etmiştir.

13. SGK 6/8/2014 tarihinde yapılan yersiz ödeme toplamı olan 25.978,21 TL'nin ödenmesi istemiyle borç bildirim belgesi düzenleyerek başvurucuya göndermiş ve bu belge 12/8/2014 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir. Belge içeriğinde yedi gün içinde itiraz edilebileceği ve bir ay içinde belirtilen bedelin ödenmesi gerektiği ifade edilmiştir.

14. Başvurucu 22/8/2014 tarihinde SGK'ya dilekçe vererek işlemde kusuru bulunmadığını, başvuru tarihinden sonra yapılan yasal düzenlemelere göre işlem yapılmasının hukuka aykırı olduğunu ileri sürmüştür. SGK 5/9/2014 tarihli yazısı ile başvurucuya babasından dolayı bağlanan ölüm aylığının kendi hatasından kaynaklandığını belirterek ödenen bedellere faiz işletilmediğini bildirmiştir.

15. Başvurucu 29/12/2014 tarihli dilekçesiyle bedellerin yirmi dört ay içinde geri istenmesinin hukuka aykırı olduğunu belirterek işlemin iptal edilmesini istemiştir. SGK tarafından başvurucuya gönderilen 30/12/2014 tarihli yazıda ise özetle;

i. 1/10/1972-4/10/2002 tarihleri arasında vefat eden sigortalıların hak sahiplerine ölüm aylığı bağlanabilmesi için aranan sigortalılık süresinin üç tam yıl olduğu, geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak kaydıyla kız çocuklarına bu koşulla aylık bağlanacağı belirtilmiştir.

ii. Hak sahibi olan kız çocuklarının aylığa hak kazanıp kazanmadıkları ile bağlanmış olan aylıklarının kesilip kesilmeyeceği hususunun sigortalının ölüm tarihindeki kanun hükümlerine göre değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

iii. "Geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak" ifadesine ilişkin gelir tespitinin 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 54. ve geçici 7. maddeleri doğrultusunda 2011/58 ve 2013/26 sayılı genelgelerle belirlendiği, buna göre de 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu gereği eşinden dolayı ödenen ölüm aylığının asgari ücretin üstünde olduğu tespit edildiğinden 4/b (BAĞKUR) kapsamında bağlanan ölüm aylığının başlangıç tarihi itibarıyla iptal edildiği, ödenen bedellerin faizsiz olarak borç

tahakkuk ettirildiği ve bedellerin iki yıl içinde ödenmediği takdirde faiz tahakkuk ettirileceği ifade edilmiştir.

B. Dava Süreci

16. SGK, başvuru tarafından geri ödenen 937,08 TL dışında başvurucuya yersiz olarak ödendiği ileri sürülen 25.194,34 TL'nin ödeme tarihlerinden tahsil tarihine kadar işleyecek yasal faizi ile birlikte iade edilmesi istemiyle Elâzığ İş Mahkemesinde (Mahkeme) başvuru aleyhine dava açmıştır.

17. Mahkeme 22/12/2016 tarihinde davayı reddetmiştir. Kararın gerekçesinde özetle;

i. 506 sayılı Kanun kapsamında, eşi ölen, Sosyal Sigortaya veya Emekli Sandıklarına tabi bir işte çalışmayan, buralardan gelir ve aylık almayan kız çocuklarına anne ve babasından dolayı hak sahibi sıfatıyla ölüm aylığı bağlanacağı, bu durumda eşinden de aylık almaya hak kazanması hâlinde ise aylıklardan fazla olanın ödeneceği ifade edilmiştir.

ii. Ancak 9/7/2005 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 2/7/2005 tarihli ve 5386 sayılı Kanun'un 2. maddesiyle 506 sayılı Kanun'a geçici 91. maddenin eklendiği ve buna göre 6/8/2003 tarihinden önce hak sahibi olan kız çocuklarına bağlanan gelir ve aylıkların evlenme, Sosyal Sigortaya veya Emekli Sandıklarına tabi bir işte çalışma veya kendi çalışmalarından dolayı buralardan gelir ya da aylık alma hâli dışında kesilemeyeceğinin açıkça düzenlendiği, başvurunun eşi ile birlikte babasından dolayı maaş almasında yasal engel bulunmadığı vurgulanmıştır.

18. SGK karar aleyhine istinaf kanun yoluna başvurmuştur. Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 10. Hukuk Dairesi (Bölge Adliye Mahkemesi) 12/4/2017 tarihinde istinaf başvurusunu faiz talebi yönünden reddetmiş; ödenen bedeller yönünden ise kabul ederek 25.194,34 TL alacağın 11/8/2014-11/8/2016 tarihleri arasında faizsiz, 11/8/2016 tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte başvuruca tahsiline kesin olarak karar vermiştir. Kararın gerekçesi özetle;

i. Ölüm sigortasından aylık tahsislerinde ayrı durumlarda genel kuralın hakkı doğuran olay tarihinde yürürlükte olan yasal mevzuatın uygulanması yönünde olduğuna ve sigortalı babanın yaşamını yitirdiği gün itibarıyla yürürlükteki 1479 sayılı Kanun'un 45. maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinde yer alan geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak koşulunun eşi üzerinden ölüm aylığı almakta olan başvuruca yönünden gerçekleşmediğine işaret edilmiştir.

ii. 2/8/2003 tarihinde yürürlüğe giren ve anılan (c) bendini değiştiren 24/7/2003 tarihli ve 4956 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun ve Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi, Yürürlükten Kaldırılması ve Bu Kanunlara Geçici Maddeler Eklenmesi Hakkında Kanun'la, bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan başvuruca hakkında 45. maddedeki aylık bağlama engeli kaldırılmış ise de bu kez 46. maddesinin ikinci

fıkrası ile yapılan düzenlemeye göre kendisine çift aylık bağlanamayacağı, eşi üzerinden bağlanan aylığın daha fazla olması hâlinde babası üzerinden de aylık bağlanamayacağını ortada olduğu ifade edilmiştir.

iii. 5510 sayılı Kanun hükümleri kapsamında da aynı değerlendirmenin geçerli olduğu, eşi üzerinden dul aylığı almakta olan başvurucuya 1479 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde hakkı doğuran, olay tarihi itibarıyla yürürlükteki yasal mevzuat gereğince babası üzerinden ölüm aylığı tahsis edilemeyeceği gibi süreç içindeki yasal değişiklikler karşısında başvurucunun çift aylığa hak kazanmadığı vurgulanmıştır.

19. Nihai karar 10/7/2017 tarihinde başvurucu vekiline tebliğ edilmiştir.

20. Başvurucu 2/8/2017 tarihinde SGK hesabına 30.914,49 TL'yi yatırdığı banka dekontu üzerinde "11102152542/LeylaYücel/SGK(Musip)/ödeme" açıklamasının bulunduğu anlaşılmıştır.

21. Başvurucu 7/8/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

1. İlgili Mevzuat

22. Başvurucunun babasının vefat ettiği tarihte yürürlükte bulunan 1479 sayılı Kanun'un "*Eş ve çocuklara, ana ve babaya tahsis yapılması*" kenar başlıklı 45. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Ölen sigortalının tahsis yapılmasına hak kazanan kimselerine aşağıdaki hükümlerde belirtilen oran ve şartlarla aylık bağlanır veya toptan ödeme yapılır.

Ölen sigortalının 42 nci madde gereğince tespit edilecek aylığının veya 44 üncü madde gereğince tespit edilecek toptan ödeme miktarının,

...

c) 18 yaşını (veya orta öğrenim yapması halinde 20 yaşını, yüksek Öğrenim yapması halinde 25 yaşını) doldurmamış yahut yaşları ne olursa olsun çalışmayacak durumda malul bulunan çocukları ile geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak kaydı ile yaşları ne olursa olsun evlenmemiş kız çocuklarının her birine % 25 i,

...

Aylık veya toptan ödeme şeklinde verilir.

..."

23. Başvurucunun babasının vefat ettiği tarihte yürürlükte bulunan 1479 sayılı Kanun'un "*Ölüm sigortasından bağlanan aylığın sona ermesi*" kenar başlıklı 46. maddesinin ikinci fıkrası şöyledir:

"Sigortalının kız çocukları evlenirse bağlanan aylık kesilir. Aylığın kesilmesine yol açan evlenmenin son bulması halinde, dul kaldığı tarihi takibeden aybaşından itibaren geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak kaydı ile yeniden aylık bağlanır."

24. 4/10/2000 tarihli ve 24190 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 619 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu, Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu ile Bazı Kanun ve KHKlerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (619 sayılı KHK) Anayasa Mahkemesinin 26/10/2000 tarihli ve E.2000/61, K.2000/34 sayılı kararı ile yetki kanunun iptal edilmiş olması nedeniyle Anayasa'ya aykırı duruma geldiğinden iptal edilmiştir. 619 sayılı KHK'nın 21. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"1479 sayılı Kanunun 45 inci maddesinin ikinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) 18 yaşını, orta öğrenim yapması halinde 20 yaşını, yüksek öğrenim yapması halinde 25 yaşını doldurmayan ve (18 yaşını doldurmayanlar hariç) bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan veya yaşları ne olursa olsun çalışmayacak durumda malul olan erkek çocuklarla, yaşları ne olursa olsun evli olmayan, evli olmakla beraber sonradan boşanan veya dul kalan ve bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan kız çocuklarının her birine %25'i,

..."

25. 619 sayılı KHK'nın 22. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"1479 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin başlığı ile ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ölüm aylığının kesilmesi"

"Sigortalının kız çocuklarına bağlanan aylıklar, bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kamudan kapsamına çalışmaya başladıkları veya evlendikleri tarihi takip eden aylık ödeme tarihinden itibaren kesilir. Aylığın kesilmesine yol açan nedenlerin ortadan kalkması halinde, bu Kanunun 45 inci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi hükmü saklı kalmak şartıyla, bu tarihi takip eden aylık ödeme tarihinden başlanarak yeniden aylık bağlanır. Ancak evliliğin son bulması ile kocasından da aylık almaya hak kazanan kız çocuklarına bu aylıklardan fazla olanı ödenir.

..."

26. 4956 sayılı Kanun'un 23. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"1479 sayılı Kanunun 45 inci maddesinin ikinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

c) Onsekiz yaşını, orta öğrenim yapması halinde yirmi yaşını, yüksek öğrenim yapması halinde yirmibeş yaşını doldurmayan ve (18 yaşını doldurmayanlar hariç) bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki

çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan veya yaşları ne olursa olsun çalışamayacak durumda malûl olan çocuklarla, yaşları ne olursa olsun evli olmayan, evli olmakla beraber sonradan boşanan veya dul kalan ve bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan kız çocuklarının her birine % 25'i,

..."

27. 4956 sayılı Kanun'un 24. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"1479 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin başlığı ile ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ölüm aylığının kesilmesi

Sigortalının kız çocuklarına bağlanan aylıklar, bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmaya başladıkları veya evlendikleri tarihi takip eden aylık ödeme tarihinden itibaren kesilir. Aylığın kesilmesine yol açan nedenlerin ortadan kalkması halinde, bu Kanunun 45 inci maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi hükmü saklı kalmak şartıyla, bu tarihi takip eden aylık ödeme tarihinden başlanarak yeniden aylık bağlanır. Ancak evliliğin son bulması ile kocasından da aylık almaya hak kazanan kız çocuklarına bu aylıklardan fazla olanı ödenir.

..."

28. 5510 sayılı Kanun'un "Ölüm aylığının hak sahiplerine paylaşılması" kenar başlıklı 34. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Ölen sigortalının 33 üncü madde hükümlerine göre hesaplanacak aylığının;

...

b) (Değişik: 17/4/2008-5754/21 md.) Bu Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (e) bentleri hariç bu Kanun kapsamında veya yabancı bir ülke mevzuatı kapsamında çalışmayan veya kendi sigortalılığı nedeniyle gelir veya aylık bağlanmamış çocuklardan;

...

3) Yaşları ne olursa olsun evli olmayan, evli olmakla beraber sonradan boşanan veya dulkalan kızlarının,

her birine % 25'i,

...

oranında aylık bağlanır. (Ek cümle: 21/3/2018-7103/66 md.) Ancak, hak sahibi çocuklardan 18 yaşını, lise ve dengi öğrenim görmesi halinde 20 yaşını, yükseköğrenim yapması halinde 25 yaşını doldurmamış olanlar, bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı sayılmaları, bunlara aylık bağlanmasına engel oluşturamaz.

..."

29. 5510 sayılı Kanun'un "Aylık ve gelirlerin birleşmesi" kenar başlıklı 54. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Bu Kanuna göre bağlanacak aylık ve gelirlerin birleşmesi durumunda:

a) Uzun vadeli sigorta kollarından;

...

5) (Değişik: 17/4/2008-5754/34 md.) Hem eşinden, hem de ana ve/veya babasından ölüm aylığına hak kazananlara, tercihine göre eşinden ya da ana ve/veya babasından bağlanacak aylığı,

...

bağlanır.

...

b) Kısa vadeli sigorta kollarından;

...

4) (Değişik: 17/4/2008-5754/34 md.) Hem eşinden, hem de ana ve/veya babasından ölüm gelirin hak kazananlara, tercihine göre eşinden ya da ana ve/veya babasından bağlanacak geliri,

...

bağlanır.

..."

30. 5510 sayılı Kanun'un "Yersiz ödemelerin geri alınması" kenar başlıklı 96. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Kurumca işverenlere, sigortalılara, isteğe bağlı sigortalılara gelir veya aylık almakta olanlara ve bunların hak sahiplerine, genel sağlık sigortalılarına ve bunların bakmakla yükümlü olduğu kişilere, fazla veya yersiz olarak yapıldığı tespit edilen bu Kanun kapsamındaki her türlü ödemeler;

a) Kasıtlı veya kusurlu davranışlarından doğmuşsa, hatalı işlemin tespit tarihinden geriye doğru en fazla on yıllık sürede yapılan ödemeler, bu ödemelerin yapıldığı tarihlerden,

b) Kurumun hatalı işlemlerinden kaynaklanmışsa, hatalı işlemin tespit tarihinden geriye doğru en fazla beş yıllık sürede yapılan ödemeler toplamı, ilgiliye tebliğ edildiği tarihten itibaren yirmidört ay içinde yapılacak ödemelerde faizsiz, yirmidört aylık sürenin dolduğu tarihten sonra yapılacak ödemelerde ise bu süre sonundan,

itibaren hesaplanacak olan kanunî faizi ile birlikte, ilgilerinin Kurumdan alacağı varsa bu alacaklarından mahsup edilir, alacakları yoksa genel hükümlere göre geri alınır."

31. 5510 sayılı Kanun'un "*Malüllük, yaşlılık ve ölüm sigortasına ilişkin bazı geçiş hükümleri*" kenar başlıklı geçici 1. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"...

7/7/1964 tarihli ve 506 sayılı, 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı, 17/10/1983 tarihli ve 2925 sayılı, bu Kanunla mülga 17/10/1983 tarihli ve 2926 sayılı kanunlara göre bağlanan veya hak kazanan; aylık, gelir ve diğer ödenekler ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ödenmekte olan ek ödemenin verilmesine devam edilir. Bu gelir ve aylıkların durum değişikliği nedeniyle artırılması, azaltılması, kesilmesi veya yeniden bağlanmasında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili kanun hükümleri uygulanır.

"..."

2. Yargı Kararları

32. Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin 18/10/2016 tarihli ve E.2016/2110, K.2016/12654 sayılı kararının ilgili kısmı şu şekildedir:

"...

05.12.2005 tarihinde vefat eden ve 506 sayılı Kanun kapsamında sigortalı olan eşi üzerinden kendisine ölüm sigortasından 01.01.2006 tarihinden itibaren aylık bağlanan davacıya, bu kez 21.12.1993 tarihinde ölen 1479 sayılı Kanuna tabi sigortalı babası üzerinden de ölüm aylığı bağlanması için 03.08.2012 tarihli tahsis talebine istinaden davalı kurumca bağlanan aylığın aylık bağlama şartlarının bulunmadığı gerekçesi ile 17.04.2014 tarihli Kurum işlemi ile kesilerek 5510 sayılı Yasanın 96'ncı maddesinin 'b' bendi kapsamında yersiz ödeme çıkartılması ile davalı kuruma yapılan başvurunun da reddedilmesi üzerine, işbu davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

...

Anılan yasal düzenlemeler kapsamında dava irdelendiğinde; bu tür ölüm sigortasından aylık tahsislerinde, ayrıık durumlar dışında genel kural olarak hakkı doğuran olay tarihinde yürürlükte olan yasal mevzuatın uygulanması gerekmekte olup buna göre 1479 sayılı Kanun gereğince sigortalı habanın yaşamını yitirdiği gün itibarıyla yürürlükteki 1479 sayılı Kanunun 45. maddesinin 2. fıkrasının (c) bendinde yer alan, geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak koşuluyla, eşi üzerinden ölüm aylığı almakta olan davacı yönünden gerçekleşmediği belirgindir.

Diğer taraftan, 02.08.2003 tarihinde yürürlüğe giren yasal değişikliklerle, bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan davacı hakkında 45. maddedeki aylık bağlama engeli kaldırılmış ise de, bu kez 46/2. madde düzenlemesine göre kendisine çift aylık bağlanamayacağı ve eşi üzerinden bağlanan aylığın daha fazla olduğu belirgindir. Giderek, 01.10.2008 günü yürürlüğe giren 5510 sayılı Kanun hükümleri kapsamında da aynı değerlendirme geçerli olmaktadır ve sonuç olarak 1479 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde, eşi üzerinden ölüm aylığı almakta olan davacının, eşinin vefat ettiği 05.12.2005 tarihi itibarı ile babası üzerinden ölüm aylığı almak için hak sahipliğini ilk kez kazandığı ve bu tarihte de 45. maddedeki aylık bağlama engeli bulunmamakta ise de, bu kez 46/2. madde düzenlemesine göre kendisine çift aylığın bağlanamayacağı ve fazla olan

aylığın bağlanması gerektiği ile giderek 5510 sayılı Yasa kapsamında da aylığa hakkının bulunmadığı belirgindir.

Bu maddi ve hukuki olgular göz önünde bulundurulmaksızın, mahkemece eksik inceleme ve yanlışlı değerlendirme sonucu, anılan yasal düzenlemeler dikkate alınmaksızın davanın kabulüne karar verilmesi, usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

..."

33. Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin 2/10/2019 tarihli ve E.2017/2604, K.2019/6948 sayılı kararının ilgili kısmı şu şekildedir:

"...

Uyuşmazlık, 506 sayılı Kanun kapsamında sigortalı iken 14.04.1985 tarihinde vefat eden eşi [D.E.]'den dolayı 15.10.2009 tarihinden itibaren 506 sayılı Kanun kapsamında ölüm (dul) aylığı bağlanan davacının, 20.04.2000 tarihinde vefat eden ve 2926 sayılı Kanun kapsamında sigortalı olan babası [M.K.]'tan dolayı ölüm aylığı almaya hak kazanıp kazanmadığı noktasında toplanmaktadır.

...

Dosyadaki kayıt ve belgelerden, davacının 506 sayılı Yasa kapsamında sigortalı olan eşinin 14.04.1985 tarihinde vefat ettiği, 15.10.2009 tarihinden itibaren davacıya eşinden ölüm aylığı tahsis edildiği, davacının babasının 2926 sayılı Yasa kapsamında sigortalı iken 20.04.2000 tarihinde vefat ettiği, davacıya babasından 01.05.2000 tarihi itibarıyla ölüm aylığı tahsis edildiği, davalı Kurumun davacının hak sahibi sıfatı ile babasından aldığı ölüm aylığını iptal edip ödenen aylıkların yersiz ödendiğinden bahisle iadesini istediği anlaşılmaktadır.

1479 sayılı Yasa'nın 45. maddesine 24.07.2003 tarih 4956 sayılı Yasa'nun 23. Maddesi ile eklenen (c) fıkrası uyarınca; 'onsekiz yaşını, orta öğrenim yapması halinde yirmi yaşını, yüksek öğrenim yapması halinde yirmibeş yaşını doldurmayan ve (18 yaşını doldurmayanlar hariç) bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan veya yaşları ne olursa olsun çalışmayacak durumda malul olan çocuklarla, yaşları ne olursa olsun evli olmayan, evli olmakla beraber sonradan boşanan ve veya dul kalan ve bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan kız çocuklarının her birine %25'inden az aylık bağlanamaz'.

4956 sayılı Yasa ile 2926 sayılı Yasaya eklenen Ek madde 3'e göre 2926 sayılı Yasa kapsamında sigortalı olanlar bakımından 1479 sayılı Yasa hükümleri uygulanacaktır.

Hak sahiplerine yönelik ölüm aylığı tahsisinde sosyal güvenlik hukuku ilkelerine göre hak sahibi yönünden tahsis şartlarının oluştuğu tarih itibarı ile yürürlükte olan ve lehe olan yasal düzenlemenin uygulanması gerekir.

Somut olayda, her ne kadar 2926 sayılı Kanunun 27'nci maddesi gereği davacının babasından dolayı ölüm aylığına hak kazanamayacağına karar verilmişse de yukarıda belirtildiği şekilde 2926 sayılı Kanunun ek 3'ncü maddesi gereği 1479 sayılı Kanun hükümleri uygulanması gerektiğinden, davacının eşi ile babasının sigortalılık statüleri farklı olduğundan aylığa hak kazandığı açıktır.

O halde, davacı vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesinin kararının bozulması gerekmektedir.

..."

34. Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin 25/2/2019 tarihli ve E.2017/3677, K.2019/1293 sayılı kararının ilgili kısmı şu şekildedir:

..."

Davacı kız çocuğu, 07/06/2013 tarihinde vefat eden eşinden dolayı 506 sayılı Kanun kapsamında ölüm aylığı aldığını, 1479 sayılı Yasa (5510-4/b) kapsamında çalışmaları bulunan babasının da 10/02/2000 tarihinde ölümü nedeniyle 01/07/2013 tarihinden itibaren ölüm aylığı bağlandığını, daha sonra Kurum işlemi ile babasından dolayı bağlanan ölüm aylığının kesildiğini, mevzuata göre Kurum işleminin hatalı olduğunu ileri sürerek kesilen ölüm aylığının kesildiği tarihten itibaren yeniden bağlanarak yasal faizi ile ödenmesini talep etmiştir.

...

Uyuşmazlık, davacının eşinin ölümü nedeniyle 506 sayılı Yasa uyarınca aldığı ölüm aylığı yanında, 1479 sayılı Yasaya tabi olan babasının ölümü nedeniyle ayrıca ölüm aylığı alıp alamayacağı noktasında toplanmaktadır.

...

Kurumun bu yasal değişiklikler sırasında kız çocukları bakımından uygulamasına gelince; davalı Kurum, 4956 sayılı Yasa ile 08.08.2003 tarihinde yapılan değişiklikten sonra, 45/2. madde hükmünde yer alan 'bu Yasa ile diğer sosyal güvenlik Yasaları kapsamında çalışmayan, bu yasalar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan kız çocuklarının her birine ' aylık bağlanır' hükmünü dikkate alarak, 08.08.2003 tarihinden sonra hak sahipleri yararına getirilen yasal düzenleme uyarınca bu tarihten önce ölen Bağ-Kur sigortalılarının kız çocuklarına da ölüm aylığı bağlamıştır. Kurum, farklı sigortalılık kanunlarına göre bağlanan aylıklar söz konusu olduğundan 1479 sayılı Yasanın 46/2 maddesini hiçbir zaman uygulamamıştır. Zira, 1479 Yasanın 46/2. maddesi aynı yasa kapsamında hem ana veya baba ile kocadan hak edilen aylıklardan fazla olanın bağlanacağını ifade etmektedir.

Sosyal Güvenlik Kurumu 2011/58 sayılı genelgesinin 90. sayfasında yer alan örnek: 3 te, '5434 sayılı Yasaya göre eşten ve 1479 sayılı Yasaya göre babadan 5510 sayılı Yasanın 4/1-a maddesinden aynı anda ölüm aylığı alınabileceğini, Aynı genelgenin 99. sayfasında, 'eşten 506, anneden 5434, ve babadan 1479 sayılı yasalar kapsamında her üç aylığın tam olarak bağlanabileceğini örnek göstermiştir.

Davalı Kurum, yeni bir yasal düzenleme olmadığı halde 2013/26 sayılı Genelgesiyle farklı uygulamaya başlamış, 1479 sayılı Yasa ile ilgili olarak, 01.10.1972-03.10.2000 ve 08.08.2001-01.08.2003 dönemleri içerisinde ölen sigortalılar yönünden, sigortalının geçimini sağlayacak bir geliri bulunmama koşulu varsa aylık bağlanacağını kabul etmiştir. Genelge, 04.10.2000-07.08.2001 ve 08.08.2003-01.10.2008 döneminde ölen sigortalılar bakımından da, '1479 sayılı Kanun ve diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamında kendi çalışmalarından dolayı gelir ve aylık almayan' kız çocuklarına aylık bağlanacağını düzenlemiştir.

Davalı Kurum, 04.10.2000-01.08.2001 ve 07.08.2003-01.10.2008 döneminde ölen Bağ-Kur sigortalılarının kız çocuklarına aylık bağlamış ve daha önce bağlanan aylıklara, ölen eşlerinden dolayı 5434 veya 506 sayılı Yasalardan bağlanan ölüm aylığının engel olmadığını kabul etmiştir. Kız çocuklarına dönemlerde ölen ana veya babalarından dolayı 1479 sayılı Yasa kapsamında bağlanan aylıklar için iptal işlemi yapılmamıştır.

Davalı Kurum, diğer aylıklara dokunmazken, 01.10.1972-03.10.2000 ve 08.08.2001-01.08.2003 döneminde ölen sigortalıların hak sahibi kız çocuklarına sonraki lehe olan yasal düzenlemeler gereğince bağladığı ölüm aylıklarını, diğer sosyal güvenlik kanunlarına göre eşlerinden bağlanan ölüm aylıklarını gelir testine tabi tutmuştur. Kurum, geçimini sağlayacak gelirleri bulunduğu gerekçesiyle bağlanan aylıkları iptal etmiş ve ödenen aylıklar nedeniyle borç tahakkuk ettirmiştir.

Son olarak, SGK Emeklilik İşlemleri Genel Müdürlüğü 02.09.2017 gün ve 333-03003-E-5040387 tarihle 'Genel Yazı' ile, 01.10.1972-03.10.2000 ve 08.08.2001-01.08.2003 dönemlerinde ölenlerin kız çocuklarına gelir testi yapılmadan, kendi sigortalılıkları veya kendi sigortalılıkları nedeniyle bağlanan gelir ve aylık almamaları halinde ölüm aylıklarının bağlanmasına Yönetim Kurulunca karar verildiğini bildirmiştir.

Gerçekten, davalı Kurum bu son işlemi ile kız çocuklarına bağladığı aylıkları, 1479 sayılı Yasaya aykırı olarak kestiğini veya bağlamadığını kabul etmiştir. Ancak SGK kestiği aylıkları yönetim Kurulu Kararı uyarınca 2017 Ekim ayından itibaren yeniden bağlamasına karşın, daha önce ödediği aylıkları borç kaydetmiş ve tahsil ettiği aylıkları da iade etmemiştir.

Davanın reddine karar veren mahkemeler, Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Kararlarına dayalı olarak 1479 sayılı Yasanın 4956 sayılı Yasa ile değişik 46/2 maddesine göre hem kocadan hem ana veya babadan aylığı hak kazanılması durumunda fazla ödeneceği gerekçesine dayanmaktadır. Bu değerlendirme, Sosyal güvenlik hukukunun genel yapısının gözden kaçırılmaktadır. 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce, Sosyal Sigortalar Kurumu, Bağ-Kur ve T.C. Emekli Sandığı ayrı ayrı tüzel kişiliğe sahip ayrı ayrı yasalara göre sosyal güvence sağlayan Kurumlardır. Her bir Yasa kendi sigortalıları açısından hüküm ifade eder. Açıkça atıf yapılmadıkça diğer yasa hükümleri dikkate alınmaz. Zira 45/3. maddedeki '1479 sayılı Kanun ve diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamında çalışmalarından dolayı gelir ve aylık almayan' kız çocuklarına aylık bağlanacağı ifadesi bu niteliktedir. Bu ifade dahi kız çocuklarının, diğer sosyal güvenlik kurumlarından kendi çalışmalarında (kocalarından- çocuklarından) aylık almalarını 1479 sayılı Yasaya tabi ana veya babadan ölüm aylığı bağlanmasına engel olarak kabul etmemektir. Özetle, 1479 sayılı Yasanın 46/2. maddesi hükmü sadece 1479 sayılı Yasaya göre hem kocadan hem ana veya babadan ölüm aylığına hak kazanılması halinde uygulanabilir. Öte yandan, 5510 sayılı Yasanın geçici 1. maddesine göre, ölüm aylıklarının bağlanmasında vs..yürürlükten kalkan 1479, 506, 2926, 2925 sayılı Yasa hükümleri uygulanacağından, 5510 sayılı Yasanın 54. maddesinin de somut uyumsuzluğu uygulama yeri yoktur.

Sigortalılık hakkı veya sigortalılıktan kaynaklanan yaşlılık aylığı hakkı veya ölüm aylığı hakkı, asla tamamen hakdüşürücü süreye tabi olmadığı gibi zamanasımına da uğramaz. 1479 sayılı Yasanın 43. maddesine göre ölüm aylıklarının beş yıl geçtikten sonra talep edilmesi halinde talep tarihinden itibaren ölüm aylığının bağlanması gerekmektedir. T.C. Anayasasının 10. maddesine göre 'Herkes ...kanun önünde eşittir. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun hareket etmek zorundadırlar' 1479 sayılı Yasanın 4956 sayılı Yasa ile değişik 45/c maddesinde yer alan, ' yaşları ne olursa olsun evli olmayan, evli olmakla beraber sonradan boşanan veya dul kalan

ve bu Yasa ile diğer sosyal güvenlik Yasaları kapsamında çalışmayan, bu yasalar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan kız çocuklarının her birine %25'i,' oranında aylık bağlanırlar' hükmü yasanın yürürlük tarihinden önce ölen sigortalıların kız çocukları için de uygulanmalıdır. Çeşitli yasal değişiklikler nedeniyle hak sahipleri açısından ölüm tarihlerine göre dört ayrı dönemin ikisi yönünden aylık bağlanması diğer iki dönem yönünden aylık bağlanmaması gerektiği yönündeki yorum açıkça T.C. Anayasasında yer alan eşitlik kuralına aykırı olduğu gibi genel hukuk ilkelerine de aykırıdır.

Kurumun, yukarıda sözü edilen genel yazı ile hak sahiplerine sonraki bir tarihte aylık bağlaması uyumsuzluğu sona erdirmemektedir.

..."

35. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 21/3/2012 tarihli ve E.2012/21-21, K.2012/223 sayılı kararının ilgili kısmı şu şekildedir:

"Taraflar arasındaki 'tespit' davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; Ankara 13.İş Mahkemesince davanın reddine dair verilen 17.12.2009 gün ve 2008/264 E., 2009/968 K. sayılı kararın incelenmesi davacı ve davalı vekilleri tarafından istenilmesi üzerine, Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin 29.03.2011 gün ve 2010/1954 E., 2011/2938 K. sayılı ilamı ile,

(...1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle, kamuni gerektirici nedenlere göre davalı Kurumun temyiz itirazlarının reddine,

2-Dava, 27.08.2003 tarihinde ölen eşinden dolayı 01.10.2003 tarihinden itibaren ölüm aylığı almakta olan davacının 01.04.1996 tarihinde ölen sigortalı babası [A.D.]dan da ölüm aylığına hak kazandığının tespiti istemine ilişkindir.

Mahkeme, davanın reddine karar vermiştir.

Dosyadaki kayıt ve belgelerden, 506 sayılı Yasa kapsamında aylıklı aylığı alan davacının babası [A.D.]'in 01.04.1996 tarihinde, eşi [M.A.Y.]'in 27.08.2003 tarihinde vefat ettiği, davacının ölen eşinden dolayı 01.10.2003 tarihinden itibaren ölüm aylığı aldığı, davacının 04.01.2008 tarihli dilekçesi ile ölen babasından ölüm aylığı bağlanmasını talep ettiği, Kurumun 28.02.2008 gün ve 156450 sayılı yazı ile 506 sayılı Yasa'nın 23 ve 68. maddelerine göre anadan veya babadan veya eşinden gelir/aylık almaya hak kazanan kız çocuklarına bu aylıklardan sadece yüksek olanın ödeneceğini, davacının eşinin aylığının yüksek olması nedeniyle babasından dolayı aylık alamayacağını belirterek talebi reddettiği anlaşılmaktadır.

Uyumsuzluk, ölen eşinden dolayı ölüm aylığı almakta olan davacının babasından da ölüm aylığına hak kazanıp kazanmadığı noktasında toplanmaktadır.

506 sayılı Yasa'nın 65, 66 ve 68.maddelerine göre aylık bağlama koşulları bulunduğu takdirde ölen sigortalının eşine, çocuklarına, ana ve babasına ölüm sigortasından aylık bağlanır. Davacıya, eşi [M.A.Y.]'in 27.08.2003 tarihinde vefat etmesi üzerine 01.10.2003 tarihinden itibaren ölüm aylığı bağlanmıştır. Davacı, bu davada, eşi yanında babasından da ölüm aylığı bağlanmasını talep etmektedir.

506 sayılı Yasa'nın 68. maddesinin 06.08.2003 tarihinde yürürlüğe giren 4958 sayılı Yasa'nın 35. maddesi ile değişik VI. bendine göre, sigortalının kız çocuklarına bağlanan aylıklar, Sosyal Sigortaya, Emekli Sandıklarına tabi işlerde çalışmaya buralardan gelir veya

aylık almaya başladıkları veya evlendikleri tarihi takip eden devre başından itibaren kesilir. Aylığın kesilmesine yol açan sebebin ortadan kalkması halinde 1. bölümün (C) fıkrası hükmü saklı kalmak şartıyla, bu tarihten başlanarak yeniden aylık bağlanır. Ancak evliliğin son bulması ile kocasından da aylık almağa hak kazanan kimseye bu aylıklardan fazla olanı ödenir.

02.07.2005 tarih ve 5386 sayılı Yasa'nın 2. maddesi ile 506 sayılı Yasa'ya eklenen Geçici 91. maddesinin 1. ve 2. fıkralarına göre, 06.08.2003 tarihinden önce hak sahibi kız çocuklarına bağlanan gelir ve aylıklar, bunların evlenmeleri, Sosyal Sigortaya, Emekli Sandıklarına tabi çalışmaları veya kendi çalışmalarından dolayı buralardan gelir veya aylık almaları halleri hariç olmak üzere geri alınmaz. Bunlardan, yukarıda belirtilen haller haricindeki nedenlerle gelir veya aylıkları kesilen veya durdurulan kız çocuklarının gelir ve aylıkları, kesme veya durdurma tarihi itibarıyla talep şartı aranmaksızın yeniden başlatılır. Gelir ve aylığın kesilmesi nedeniyle diğer hak sahiplerine önceki hisselerinden fazla ödenen tutarlar, gelir ve aylığı tekrar başlatılacak hak sahibine yapılacak ödemeden mahsup edilir. Gelir veya aylığı kesilenlerden tahsil edilmiş olan tutarlar aynen iade edilir.

Somut olayda, davacı, 01.10.2003 tarihinden itibaren ölen eşinden ölüm aylığı almaktadır. Davacı, 01.04.1996 tarihinde ölen babasından dolayı ölüm aylığı talebini 04.01.2008 tarihinde dile getirmiştir. Davacının evli olması nedeniyle eşinin ölüm tarihi olan 27.08.2003 tarihinden önce ölüm aylığı talep etmesi mümkün değildir. Ancak 02.07.2005 tarih 5386 Sayılı Yasa'nın 2. Maddesi ile 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa eklenen Geçici 91. Madde ile getirilen düzenlemeye göre 06.08.2003 tarihinden önce ölen babası nedeniyle hak sahibi olan davacı, eşinden ölüm aylığı almakta olsa dahi evliliğinin ölüm nedeniyle son bulmasından sonra babasından da ölüm aylığı talep etme hakkına sahiptir.

Mahkemeye bu maddi ve hukuki olgular gözetilmeksizin davanın kabulü yerine reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde davacının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır...) gerekçeyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekle, yeniden yapılan yargılama sonunda, mahkemeye önceki kararda direnilmiştir.

...

Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dosyadaki tutanak ve kanıtlara, bozma kararında açıklanan gerektirici nedenlere göre, Hukuk Genel Kurulu'na da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulmak gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

..."

36. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 25/4/2018 tarihli ve E.2018/21-427, K.2018/949 sayılı kararının ilgili kısmı şu şekildedir:

"Dava davacının 5434 sayılı Kanun kapsamında sigortalı olup 17.08.1999 tarihinde vefat eden eşinden dolayı ölüm aylığı almakta iken 2926 sayılı Kanun kapsamında sigortalı olup 07.04.2003 tarihinde vefat eden babasından dolayı da aldığı ölüm aylığının kesilmesine dair Kurum işleminin iptali istemine ilişkindir.

...

Ölüm sigortasından aylık bağlama koşulları değerlendirilirken temel kural olarak hakkı doğuran ölüm tarihi itibarıyla yürürlükte olan yasal düzenlemenin uygulanması, bununla birlikte, Kanun koyucu tarafından daha sonra gerçekleştirilen lehe yasal değişikliklerden de hak sahiplerinin faydalandırılması gerekmektedir. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 21.03.2012 gün ve 2012/21-21 Esas - 2012/223 Karar sayılı ilamında da aynı görüş ve yaklaşım benimsenmiştir.

Bu durumda 4956 sayılı Kanunun 54'ncü maddesi ile 1479 sayılı Kanuna eklenen Ek Madde 3 gereği ölüm aylığına hak kazanma tarihlerine ayrıca dikkat edilerek 2926 sayılı Kanun kapsamında değil, 1479 sayılı Kanun kapsamında değerlendirme yapmak gereklidir ve 1479 sayılı Kanun kapsamında ölüm aylığı şartları incelendiğinde davacının vefat eden babasından dolayı ölüm aylığı almasında sakınca bulunmamaktadır.

Davacının babasının 07.04.2003 tarihinde vefat ettiği göz önüne alındığında davacının ölüm aylığına hak kazandığı tarih, Anayasa Mahkemesinin 26.10.2000 tarihli iptal kararı ve 4956 sayılı Kanunun Resmi Gazetede yayımlandığı 02.08.2003 tarihleri arasında kalsa bile, sonradan yapılan yasal düzenleme ile ölüm aylığına hak kazanılır hâle getirilmiştir. Sonradan yapılan yasal düzenlemenin uygulanması söz konusu olacağından hem Bölge Adliye Mahkemesi kararında belirtilen hem Yerel Mahkeme kararında belirtilen 2926 sayılı Kanunun 27'nci maddesinin uygulanma olanağı somut olayda bulunmamaktadır.

Hâl böyle olunca davacının 07.04.2003 tarihinde vefat eden babasından dolayı ölüm aylığı alıp alamayacağı konusunda 1479 sayılı Kanun kapsamında ayrıntılı inceleme yapmak gereklidir. 1479 sayılı Kanunun 'Eş ve çocuklara, ana ve babaya tahsis yapılması' başlığını taşıyan 45'inci maddesinin 04.05.1979 tarihinde yürürlüğe giren 2229 sayılı Kanunla değişik 2'nci fıkrasının (c) bendinde, sigortalının; 18 yaşını (veya ortaöğretim yapması hâlinde 20 yaşını, yükseköğretim yapması hâlinde 25 yaşını) doldurmamış veya yaşları ne olursa olsun çalışmayacak durumda malul bulunan çocukları ile geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak koşulu ile yaşları ne olursa olsun evlenmemiş kız çocuklarına aylık bağlanacağı belirtilmiş, daha sonra 04.10.2000 günü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 619 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile bentteki 'geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak' koşulu, bu Kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmama, bu kapsamdaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almama' olarak değiştirilmiştir. Öte yandan 619 sayılı KHK ile 1479 sayılı Kanunun 'Ölüm aylığının kesilmesi' başlıklı 46'ncı maddesinin ikinci fıkrasına, 'Ancak evliliğin son bulması ile kocasından da aylık almaya hak kazanan kız çocuklarına bu aylıklardan fazla olanı ödenir.' cümlesi eklenmiştir. Ancak söz konusu KHK, Anayasa Mahkemesi'nin 08.08.2001 tarihinde yürürlüğe giren 26.10.2000 gün 61/34 sayılı kararı ile iptal edilmiştir. Bu durumda söz konusu KHK'nın iptali nedeniyle eski kanun hükümlerinin aleyhe olan kısımlarının somut olayda uygulanması mümkün değildir.

Davacının babasından dolayı ölüm aylığına hak kazandığı tarih aralığında Kanun koyucu tarafından aranan tek şart 'sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmama, bu kapsamdaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almama' olup, dosya kapsamından da davacının kendi çalışmasından dolayı gelirinin bulunmadığı açıktır.

..."

B. Uluslararası Hukuk

37. İlgili uluslararası hukuk için bkz. Uğur Ziyaretli, B. No: 2014/5724, 15/2/2017, §§ 28-31.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

38. Mahkemenin 21/4/2021 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

39. Başvurucu; Bölge Adliye Mahkemesinin yasal düzenlemeleri yanlış yorumlayarak hatalı, Yargıtay 21. Hukuk Dairesi ile Hukuk Genel Kurulu kararlarına da aykırı sonuca vardığını ifade etmiştir. SGK'nın haksız uygulamayı kaldırmak için 22/9/2016 tarihinde genel bir yazı yayımladığını belirten başvurucu, aynı durumda bulunan başka bir kişi hakkında açılan davada verilen ret kararının Yargıtay 21. Hukuk Dairesi tarafından bozulduğunu vurgulamıştır. Sonuç olarak başvurucu; bariz takdir hatası yapıldığını ve büyük bir ekonomik külfet altında kaldığını savunarak eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı ile temel hak ve hürriyetlerin korunması, kişi hürriyeti ve güvenliği, mülkiyet ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

40. Anayasa'nın "*Mülkiyet hakkı*" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

41. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun şikâyetinin özü, babasından dolayı bağlanan ölüm aylığının iptali ve iptal tarihinden geriye doğru yapılan ödemelerin iadesine yönelik olduğundan tüm şikâyetlerin mülkiyet hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

42. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan ölüm aylığının iptali ile geçmişe yönelik borç çıkarılması işlemleri nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Mülkün Varlığı

43. Somut olayda sosyal güvenlik kapsamında yapılan ödemeler Anayasa'nın 35. maddesi bağlamında mülk teşkil etmektedir (benzer yöndeki değerlendirmeler için bkz. *Uğur Ziyaretli*, § 44).

b. Müdahalenin Varlığı ve Türü

44. Başvurucuya yapılan sosyal güvenlik ödemelerinin geri alınması yönünde işlem tesis edilmesinin mülkiyet hakkına müdahale oluşturduğu açıktır. Anayasa Mahkemesi daha önce benzer başvuruları mülkiyetin kamu yararına kullanımının kontrolüne veya düzenlenmesine ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelemiştir (*Kuddis Büyükakıllı*, B. No: 2014/3941, 5/10/2017, § 45; *Fatma Ülker Akkaya*, B. No: 2014/18979, 22/2/2018, § 46; *Kemal Özcan*, B. No: 2017/18560, 12/2/2020, § 26). Somut olayda bu ilkelere ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

c. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

45. Anayasa'nın 13. maddesi şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

46. Başvuru konusu şikâyetin özü, mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kanuni dayanağının bulunup bulunmadığına ilişkindir.

i. Genel İlkeler

47. Anayasa'nın 35. maddesinin ikinci fıkrasında, mülkiyet hakkının ancak kamu yararı amacıyla kanunla sınırlanabileceği belirtilmek suretiyle mülkiyet hakkına yönelik müdahalelerin kanunda öngörülmesi gerektiği ifade edilmiştir. Öte yandan temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin genel ilkeleri düzenleyen Anayasa'nın 13. maddesinde de hak ve özgürlüklerin ancak kanunla sınırlanabileceğini temel bir ilke olarak benimsenmiştir. Buna göre mülkiyet hakkına yapılan müdahalelerde dikkate alınacak öncelikli ölçüt, müdahalenin kanuna dayalı olmasıdır (*Ford Motor Company*, B. No: 2014/13518, 26/10/2017, § 49).

48. Hak ve özgürlüklerin, bunlara yapılacak müdahalelerin ve sınırlandırmaların kanunla düzenlenmesi bu haklara ve özgürlüklere keyfi müdahaleyi engelleyen, hukuk güvenliğini sağlayan demokratik hukuk devletinin en önemli unsurlarından biridir (*Tahsin Erdoğan*, B. No: 2012/1246, 6/2/2014, § 60).

49. Müdahalenin kanuna dayalı olması öncelikle şekli manada bir kanunun varlığını zorunlu kılar. Şekli manada kanun, Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) tarafından Anayasa'da belirtilen usule uygun olarak kanun adı altında çıkarılan düzenleyici yasama işlemidir. Mülkiyet hakkına müdahale edilmesi ancak yasama organınca kanun adı altında çıkarılan düzenleyici işlemlerde müdahaleye imkân tanıyan bir hükmün bulunması şartına bağlıdır. TBMM tarafından çıkarılan şekli anlamda bir kanun hükmünün bulunmaması mülkiyet hakkına yapılan müdahaleyi anayasal temelden yoksun bırakır (*Ali Hıdır Akyol ve diğ.leri* [GK], B. No: 2015/17510, 18/10/2017, § 56).

50. Kanunun varlığı kadar kanun metninin ve uygulamasının da bireylerin davranışlarının sonucunu öngörebileceği ölçüde hukuki belirlilik taşıması gerekir. Bir diğer

ifadeyle kanunun kalitesi de kanunilik koşulunun sağlanıp sağlanmadığının tespitinde önem arz etmektedir (*Necmiye Çiftçi ve diğerleri*, B. No: 2013/1301, 30/12/2014, § 55). Bu bağlamda müdahalenin kanuna dayalı olması, müdahaleye ilişkin yeterince ulaşılabilir ve öngörülebilir kanun hükümlerinin bulunmasını gerektirmektedir (*Türkiye İş Bankası A.Ş.*, § 44).

51. Hukuki güvenlik ve hukuki belirlilik ilkeleri, hukuk devletinin ön koşullarındandır. Kişilerin hukuki güvenliğini sağlamayı amaçlayan hukuki güvenlik ilkesi hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar (AYM, E.2013/39, K.2013/65, 22/5/2013; E.2014/183, K.2015/122, 30/12/2015, § 5). Belirlilik ilkesi ise yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olmasını, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesini ifade etmektedir (AYM, E.2013/39, K.2013/65, 22/5/2013; E.2010/80, K.2011/178, 29/12/2011).

52. Hukuk kurallarının ne şekilde yorumlanacağı veya birden fazla yorumunun mümkün olduğu durumlarda bu yorumlardan hangisinin benimseneceği derece mahkemelerinin yetkisinde olan bir husustur. Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuruda derece mahkemelerince benimsenen yorumlardan birine üstünlük tanınması veya derece mahkemelerinin yerine geçerek hukuk kurallarını yorumlaması bireysel başvurunun amacıyla bağdaşmaz (*Mehmet Arif Madenci*, B. No: 2014/13916, 12/1/2017, § 81).

ii. İlkelerin Olaya Uygulanması

(1) Şekli Anlamda Kanunun Varlığı

53. Derece mahkemeleri 1479 sayılı Kanun gereğince sigortalı babanın yaşamını yitirdiği gün itibarıyla yürürlükteki 1479 sayılı Kanun'un 45. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "*geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak*" koşulunun eşi üzerinden ölüm aylığı almakta olan başvurucu yönünden gerçekleşmediğini, 2/8/2003 tarihinde yürürlüğe giren yasal değişiklikle bu kanun ile diğer sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmayan, bu kanunlar kapsamındaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almayan başvurucu hakkında 45. maddedeki aylık bağlama engelini kaldırdığını ancak bu kez de 46. maddenin ikinci fıkrasına göre kendisine çift aylık bağlanamayacağını ifade etmiştir. Bu kanun hükümlerinin TBMM tarafından Anayasa'da belirtilen usule uygun olarak kanun adı altında çıkarılan düzenleyici yasama işlemi olduğu açıktır.

(2) Ulaşılabilirlik

54. Söz konusu kanun hükümlerinin Resmî Gazete'de yayımlandığı dikkate alındığında yeterince ulaşılabilir olduğunda kuşku bulunmamaktadır.

(3) Belirlilik ve Öngörülebilirlik

55. Somut olay bakımından önem taşıyan diğer unsurlar ise mülkiyet hakkına yapılan müdahale yönünden uygulanan kanun hükümlerinin *belirlilik ve öngörülebilirlik* ölçütünü sağlayıp sağlamadığıdır.

56. Başvurucuya 2007 yılında vefat eden eşinden dolayı 506 sayılı Kanun hükümlerine göre ölüm aylığı bağlanmıştır. Başvurucu 23/12/2009 tarihinde yeniden SGK'ya başvurmuş ve 1995 yılında vefat eden babasından dolayı 1479 sayılı Kanun hükümlerine göre ikinci ölüm aylığının bağlanmasını talep etmiştir. SGK, bu talebi kabul ederek başvurucuya 1/1/2010 tarihinden itibaren babasından dolayı da ölüm aylığı bağlamıştır.

57. SGK 17/4/2014 tarihinde, aylığa hak kazanıp kazanılmadığının sigortalının ölüm tarihindeki kanun hükümlerine göre değerlendirilmesi gerektiği, 1/10/1972-4/10/2002 tarihleri arasında vefat eden BAĞKUR sigortalısının hak sahibi kız çocuğu olan başvurucuya ölüm aylığı bağlanabilmesi için 1479 sayılı Kanun'da aranan "*geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak*" koşulunun -eşinden dolayı ödenen ölüm aylığı miktarının asgari ücretin üzerinde olduğu tespit edildiğinden- sağlanmadığı gerekçesiyle babasından dolayı bağlanan ölüm aylığının başlangıç tarihi itibarıyla iptal edildiğini bildirmiştir. Ayrıca SGK, ödenen bedellerin faizsiz olarak iki yıl içinde iadesini istemiştir. Daha sonra SGK, bu bedellerin tahsili istemiyle dava açmıştır. Mahkeme davayı reddetmiş ancak Bölge Adliye Mahkemesi, başvurucunun babasının ölüm tarihinde yürürlükte bulunan 1479 sayılı Kanun hükümlerine göre *geçimini sağlayacak başka bir geliri olmamak* şartını sağlamadığı, 2/8/2003 tarihinde yürürlüğe giren yasal değişiklik sonrasında ise bu şartı sağlasa bile bu defa da aynı Kanun'un 46. maddesinin ikinci fıkrası gereği başvurucuya çift aylık bağlanamayacağı gerekçesiyle davayı kabul etmiştir.

58. Bölge Adliye Mahkemesinin davanın kabulüne ilişkin gerekçesinin Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin eski tarihli içtihadına uygun olduğu anlaşılmaktadır (bkz. § 32). Ancak süreç içinde Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin önceki içtihadını başvurucu lehine değiştirdiği ve Yargıtay 21. Hukuk Dairesi ile Yargıtay Hukuk Genel Kurulu tarafından da başından beri Yargıtay 10. Hukuk Dairesince benimsenen yorumun aksi yönde tespitlere yer verildiği görülmektedir. Aksi yönde bu görüşe göre 2/8/2003 tarihinde yürürlüğe giren yasal değişikliklerle 1479 sayılı Kanun'a eklenen 46. maddenin ikinci fıkrası hükmü farklı kanunlara tabi olarak iki ayrı ölüm aylığı bağlanmasına engel olmayıp sadece 1479 sayılı Kanun'a göre hem eşten hem ana veya babadan ölüm aylığına hak kazanılması hâlinde uygulanabilir. Dolayısıyla başvurucu açısından babasından dolayı ölüm aylığına hak kazanması için aranan tek şartın sosyal güvenlik kanunları kapsamında çalışmama ve bu kapsamdaki çalışmalarından dolayı gelir veya aylık almama olduğu vurgulanmıştır (bkz. §§ 33-36).

59. SGK'nın aynı konuyla ilgili olarak 2011/58 ve 2013/26 sayılı genelgeleri ile farklı uygulamalar yaptığı, son olarak SGK Emeklilik İşlemleri Genel Müdürlüğünün 2/9/2017 tarihli genel yazısı ile daha önce aylık bağlanmış olan 1/10/1972-3/10/2000 dönemlerinde ölenlerin kız çocuklarına gelir testi yapılmadan kendi sigortalılıkları veya kendi sigortalılıkları nedeniyle bağlanan gelir ve aylık almamaları hâlinde ölüm aylıklarının bağlanmasına karar verildiği ifade edilmiştir (bkz. § 34).

60. *Ford Motor Company* kararında da ifade edildiği üzere aynı kanun hükmüne ilişkin iki farklı yorumun yürürlükte bulunması ve bu yorumlardan birine geçerlilik sağlayacak şekilde içtihadın birleştirilememesi hukuk kurallarının muhataplarının davranışlarına yön verme kapasitesini, dolayısıyla öngörülebilirliğini zayıflatmaktadır. Bu durum hukuki belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerine ters düşeceği gibi bireylerin yargı sistemine ve mahkeme kararlarına güvenini de sarsmaktadır (*Ford Motor Company*, § 69).

61. Dolayısıyla 2007 yılında vefat eden eşinden dolayı 506 sayılı Kanun hükümlerine göre ölüm aylığı bağlanan başvurucunun 1995 yılında vefat eden babasından

dolayı ikinci kez ölüm aylığını hak edip edemeyeceği hususunda 1479 sayılı Kanun'da yer verilen hükümlerin uygulayıcı durumundaki SGK ve yargı mercilerince farklı yorumlandığı gibi SGK'nın 2/9/2017 tarihli genel yazısı ile önceki uygulamasının tam aksi yönde işlem yaptığı görülmektedir. Başvurucunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin dayanağını oluşturan ölüm aylığı bağlanması şartlarına dair 1479 sayılı Kanun'un 45. ve 46. maddelerine ilişkin iki farklı yorumun yürürlükte bulunması ve bu yorumlardan birine geçerlilik sağlayacak şekilde içtihadın birleştirilememesi hukuk kurallarının muhataplarının davranışlarına yön verme kapasitesini, dolayısıyla öngörülebilirliğini zayıflatmış ve bu durum hukuki belirlilik ve öngörülebilirlik ilkelerine ters düşmüştür. Bu nedenlerle mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin belirlilik ve öngörülebilirlik kriterlerini taşıyan bir kanuna dayanmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

62. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

C. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

63. 30/11/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurusunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...”

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

64. Başvurucu, ihlalin tespit edilmesini ve yeniden yargılama yapılmasını veya estasan karar verilmesini istemiştir.

65. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Anayasa Mahkemesi diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına işaret etmiştir (*Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

66. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural, mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55, 57).

67. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı veya mahkemenin ihlali gideremediği durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak ihlali ortadan kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülenen bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir kararın kendisine ulaştığı mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemeksizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektir (*Mehmet Doğan*, §§ 58, 59; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), §§ 57-59, 66, 67).

68. İncelenen başvuruda yapılan müdahalenin belirlilik ve öngörülebilirlik kriterlerini taşıyan bir kanuna dayanmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla ihlalin işlemin dayanağı olan kanunun belirli ve öngörülebilir olmamasından kaynaklandığı anlaşılmıştır. Ancak SGK'nın 2/9/2017 tarihli genel yazısında önceki uygulamasının aksine başvurusunun durumunda bulunan kişiler lehine işlem yapılması yönünde karar aldığı görülmektedir.

69. Bu durumda mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş, yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 10. Hukuk Dairesine gönderilmesini sağlamak üzere Elâzığ İş Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekmektedir.

70. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 257,50 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.857,50 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 10. Hukuk Dairesine gönderilmesini sağlamak üzere Elâzığ İş Mahkemesine (E.2015/515, K.2016/521) GÖNDERİLMESİNE,

D. 257,50 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.857,50 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin, kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Sosyal Güvenlik Kurumuna GÖNDERİLMESİNE,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 21/4/2021 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Recai AKYEL

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN